

वा ० रा ०

॥ ५३ ॥

सर्वहितमसादृतं उभयशरवर्षकृतसर्वदिकूलादनेनेतिभावः ॥ ४८ ॥ इतिरामा० रा० वा० उ० अष्टाविंशः सर्गः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ देवाश्चराक्षसाः
श्वदेवराक्षसाः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ परसैन्यस्यांतोयावत् तावन्मां मध्येन परसेनामध्यमार्गेण नयस्व ॥ ४ ॥ ५ ॥ अथोपरि सर्वेषामुपरिष्ठादित्यर्थः ॥ ६ ॥ अथदेव

प्रयुध्यतोरथतयोर्बाणवर्षैः समंततः ॥ नाज्ञायततदा किंचित्सर्वहितमसादृतं ॥ ४८ ॥ इ० श्री० वा० उ० अष्टाविंशः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
ततस्तमसिसंजाते सर्वे ते देवराक्षसाः ॥ अयुध्यंत बलोन्मत्ताः सुदयंतः परस्परं ॥ १ ॥ इंद्रश्चरावणश्चैवरावणिश्च महाबलः ॥ तस्मिंस्त
मोजालवृते मोहमीयुर्न ते त्रयः ॥ २ ॥ स तु दृष्ट्वा बलं सर्वे रावणो निहतं क्षणात् ॥ क्रोधमभ्यगमत्तीव्रं महानादं च मुक्तवान् ॥ ३ ॥ क्रोधा
त्सूतं च दुर्धर्षः स्यंदनस्थमुवाच ह ॥ परसैन्यस्य मध्येन यावदंतो नयस्व मां ॥ ४ ॥ अथैव त्रिदशान्सर्वान्विक्रमैः समरे स्वयं ॥ नानाशस्त्रम
हासारैर्नयामि यमसादनं ॥ ५ ॥ अहमिंद्रं वधिष्यामि धनदं वरुणं यमं ॥ त्रिदशान्विनिहत्या शुस्वयं स्थास्याम्यथोपरि ॥ ६ ॥ विषादो
नैव कर्तव्यः शीघ्रं वाहय मे रथं ॥ द्विः खलु त्वां ब्रवीम्यघयावदंतं नयस्व मां ॥ ७ ॥ अयं स नंदनो देशो यत्र वर्तमानं हे वयं ॥ नय मामघतत्र त्व
मुदयो यत्र पर्वतः ॥ ८ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा तुरगान्समनोजवान् ॥ आदिदेशाथ शत्रूणां मध्ये नैव च सारथिः ॥ ९ ॥ तस्य तं निश्चयं ज्ञा
त्वा शक्रो देवेश्वरस्तदा ॥ रथस्थः समरस्थस्तान् देवान्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ १० ॥ सुराः शृणुत मद्वाक्यं यत्तावन्मम रोचते ॥ जीवन्नेव दश
ग्रीवः साधुरक्षो निगृह्यतां ॥ ११ ॥ एष त्वतिबलः सैन्ये रथेन पवनौजसा ॥ गमिष्यति प्रवृद्धोर्मिः समुद्र इव पर्वणि ॥ १२ ॥ न त्वेष हंतुं श
क्यो घवरदानात्सुनिर्भयः ॥ तद्गृहीष्यामहे रक्षो यत्ता भवत संयुगे ॥ १३ ॥

ह ॥ द्विः खल्विति ॥ द्विर्द्विवारं ब्रवीमि तत्कथं न नयसीति शेषः ॥ ७ ॥ अपरिमितदेवसेनाया अंतस्य दुर्ज्ञेयत्वादाह अयमिति ॥ नंदनमारभ्योदयपर्वतांतं सेनातिष्ठती
तिभावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

उ० कां०

॥ ५३ ॥